

א [לעיל גג: ב] ז'ל' אחר ליה רב נחמן ועיין בהר"ש^א ז' לעיל מב, ד' [גרסאים ב"ב עד: גרים הכא סמתי^א, ס' [נחמן מ: ז'] ו' [לעיל מו: ז'] ו' [לעיל מה: ז'] [לעיל מד: ז'] ט' מהה נה, י' לעיל מב: ז' בס"א: רלוחו (היינו רלית אותו), ז' [לעיל מה: ז'] ט' ז"א החלל, ז' [לעיל נא: א]תא הוה מר בריה דרבי נחמיה^א, ס' [ועיין מוס' שבת גג ט ע"ב ד"ה ה' וק"ט],

ג'ליון הש"ס

תוס' ד"ה וחזייה וכו' דקים ליה. כעין או בחסות שבת דף ט ע"ב ד"ה ה' וש"י:

הגהות הב"ח

א גמ' שמו חכמים דבי רב פסא:

מוסף רש"י

הגלודה. במה שקלף עורה מפני טורח מלאכה או מחמת שחין (נדה נה.), בוקא דאטמא. קולות הידן. נוקא כמו בוכה עוגלת ראשו ותחזו בחור כעלי זה החשוב בחור הממשה (קעיר מב.), דשף מדוכותיה. שקץ ממקומו חור שענעל אליו שהוא מחזו גז, ולקמן מקיים והוא דלעמול ניבי (שם).

רבינו גרשום

אי נימא מכפא דידא כו' פֿפֿאַ בלשון כנון. מכפא דמוחא עד אטמא כלומר כל הנוצר כולו מן הראש ועד הידן. (כי כ' הוה לר' רב ור' חייא כלומר שהיו אומר לר') שמוטה ושחטה כשרה כלומר שחט את הבמהה ולאחר שחיטה נמצאת הגרגרת שנשטמה ממקומה ביון דנשחטה כשרה דאי נשטמה ממקומה קודם שחיטה לא היה יכול לשחטה. ור' יוחנן אמר יביא בהמה אחרת ויקף כלומר יביא בהמה אחרת וישמטנה לאחר שחיטה וידמה לו אם דומה אם לאו. אמר רב נחמן לא שנו אלא שלא תפס בסימנין ושחט ודאי דאמרי' אי אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה אבל תפס בסימנין ושחט אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה וטרפה: רישבא. צייד: ואי

א נראה ל"ל ששים את רבי רבנא ור"ם כלומר שהיה לומר אלל רבי ור"ם.

וושט נקובטו במשהו. תנן (לעיל דף מב.) הלכך דרוסמו נמי פשיטא

לי דבמשהו: קנה נקובטו בכאיסר. תנן [לקמן]: **דרוסמו דבמה.** רוחב

צריך להאדיס'א: אחד זה ואחד זה. וושט וקנה דרוסמו במשהו:

מאי טעמא ויהרא מיקנא קלי ואזיל גרסינן: **מורי זה רב.** רב היה

וושט נקובטו במשהו דרוסתו במשהו קנה נקובטו בכאיסר דרוסתו בכמה בחר דבעיא הדר פשטה *אחד זה ואחד זה במשהו מאי טעמא ויהריה מקלא קלי ואזיל יתיב רב יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דרב נחמן ויתיב וקאמר ^אדרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים ^ב(ר"נ אמר) האלהים מורי בה רב מבפא ועד אטמא מאי כפא אילימא כפא דידא היינו כנגד בני מעיים אלא י־מכפא דמוחא עד אטמא כי סליק רב חייא בר יוסף אשכחינהו לרבי יוחנן וריש לקיש דיתבי וקאמרי דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים אמר להו האלהים מורי בה רב מבפא ועד אטמא א"ל ריש לקיש מנו רב ומנו רב ולא ידענא ליה א"ר יוחנן ולא נהירא ליה לאותו תלמיד ששימש את רבי רבה ור' חייא והאלהים כל אותן שנים ששימש אותו תלמיד בישיבה אני שמשתי בעמידה ומאן גבר הוא גבר בכולא מיד פתח ריש לקיש ואמר ברם זכור אותו האיש לטוב שאמרו שמועה מפיו י־שמוטה ושחטה כשרה שאי אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה ור' יוחנן אומר יביא ויקף אמר רב נחמן ה"לא שנו אלא שלא תפס בסימנים אבל תפס בסימנים ושחט אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה: זה הכלל: לאתויי מאי לאתויי ^אשב שמעתתא דבי יוסף רישבא מחו בגידא נשיא וקטלי אתו לקמיה דרבי יהודה בן בתירא אמר להו וכי להוסיף על הטרפות יש אין לך אלא מה שזמו חכמים ^ב רב פפא בר אבא רישבא מחו בכוליא וקטלי אתו לקמיה דרבי אבא אמר להו יוכי להוסיף על הטרפות יש אין לך אלא מה שזמו חכמים והא קא חזינן דקא מתה גמירי דאי ברדי לה ^אסמא חייא: **מתני'** ואלו כשרות בבהמה י־ניקבה הגרגרת ה"או שנסדקה עד כמה תחסר רשב"ג אומר ^אעד כאיסר האיטלקי י־נפחתה הגולגולת ולא ניקב קרום של מוח י־ניקב הלב ולא לבית חללו י־נשברה השדרה ולא נפסק החוט שלה ^אניטלה הכבד וגשתייר הימנה בזית יהמסם ובית הכוסות שניקבו זה לתוך זה ^אניטל המחול ע־ניטלו הכליות ^אניטל לחי התחתון י־ניטלה האם שלה פ־וחרותה בידי שמים ^אהגלודה רבי מאיר מכשיר וחכמים י־פוסלין: **גמ'** אתמר רבי יוחנן אמר אלו טרפות דוקא ור' שמעון בן לקיש אמר אלו כשרות דוקא במאי קא מיפלגי בדרב מתנא ^אדאמר רב מתנא האי בוקא דאטמא דשף מדוכתיה טרפה ר' יוחנן אמר אלו טרפות דוקא תנא טרפות ותנא זה הכלל וחזייה

עליה כמו עולא אי"נ סבר כר"ל דאלו כשרות דוקא ואח"כ מאלו כשרות כי היכי דאתי דרב מתנא לר"ל אע"ג דלא אח"כ בזה הכלל וא"כ ואמאי מוקי תלמודא פלוגתייהו דרב מתנא לוקמה דכריש דרבי יוחנן סבר חזייה לדכריש דאתי בזה הכלל ואע"ג דלא דמיא ואח"כ אלו טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לדכריש דלא אח"כ בזה הכלל משום

דלא דמיא ותני אלו כשרות להי הוא דכשרות הא דכריש בר

אלו טרפות פרק שלישי חולין

גד.

אילימא כפא דידא היינו כנגד בני מעים. פירש הקונטרס כפא דידא עלם רחב של כתף שקורין אשפלדו"ן בלע"ז עד אטמא היך דהיינו כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי מיקרו בני מעיים לקמן (דף טו.) גבי נחמרו בני מעיים וקשה לפירושו דנהי

דצלשון משנה וזרימא לא הוו צכלל בני מעיים צלשון אמוראי לא הוו צכלל כדמוכח לעיל (דף נא:.) גבי נפולה דקאמר אמומר נפולה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעים ומר זוטרא מוסיף כנגד כל החלל משמע דלא מיקרי בני מעיים אלא כרס ודקין ואח"כ מר זוטרא לאוסופי עד כנגד ^אהדפנות כגון ריאה ולצ וכבד וקורקצן וזכר הכי ^אצני רב הונא נגד הסימנין מאי ואמר ליה רב אשי דקשין הן אלל נפילה וכן לעיל (דף ג:) דקאמר שמואל דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים ואח"כ מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב כל החלל ונראה דכפא דידא דהכא יזמסקו כפא דידא עד אטמא דאין צכלל זה אלא כרס ודקין ולהכי פריך היינו כנגד בני מעיים והא דלא משני מתחלת כפא שצא להוסיף אף ריאה וכבד משום דמשמע ליה כפא סוף כפא וגם הוה ליה למנקט כנגד כל החלל וגם ניחא ליה למימר מכפא דמוחא כדשמעינן ליה לרב לעיל (שם) דקאמר צריכה בדיקה נגד כל החלל ואפילו בסמינין: **יביא** ויקיף. יחמוך סימן זה עלזמו שנשחט במקום אחר אם דומה מראית של חכמים טרפה דהואיל דומיין י"ל ששף חתך הראשון אחר עיקור נעשה והיהו דפ"צ (לעיל כה.) דשחט את הוושט וגמלאח גרגרת שמוטה זה היה מעשה ואמרו כל ספק בשחיטה פסולה אין יכול להקיף על ידי שיחמוך הוושט עדיין במקום אחר דממה נפשך לא יהו דומיין החמוךין זה לזה אפילו נשמטה הגרגרת קודם שחיטה דלואה שעה היה עדיין חיות בושט ועכשיו אין זו חיות כלל וא"כ ויציא עוף אחר וישחוט זו את הוושט ואח"כ ישמוט את הגרגרת ויראה אם מראיהן של השמוטות הללו שזין וי"ל דאין מקיפין אלא בזהו עוף עלזמו או בזהוה הצהמה עלזמה ולמאי דגרסינן כאן צספרים יציא בזהה אחרת ויקף קשה: **ואלף** בשורות בבהמה. כולוה צריכי כדפרישנא דריש פירקין (דף מב. ד"ה ניקב ^א: שייך לע"כ) **וחזייה דדרב מתנא דאתיא בזה הכפא מ"ש דרמאי צנזולא.**

וא"כ דהכא משמע צין לר"י צין לר"ל דלא מרצינן בזה הכלל אא"כ דמיא להנך דמתניתין ואם כן היה דכריש בר פפא דלקמה צכוליא אחת היכי דאתי האמר דריש פירקין (לעיל מג.) דלעולא דאמר ח' טרפות מנו חכמים דאתי למעוטי דכריש בר פפא דלא דמיא וי"ל דסבר ריש דמרצינן בזה הכלל אע"ג דלא דמי ורבי יוחנן ור"ל פליגי

עליה כמו עולא אי"נ סבר כר"ל דאלו כשרות דוקא ואח"כ מאלו כשרות כי היכי דאתי דרב מתנא לר"ל אע"ג דלא אח"כ בזה הכלל וא"כ ואמאי מוקי תלמודא פלוגתייהו דרב מתנא לוקמה דכריש דרבי יוחנן סבר חזייה לדכריש דאתי בזה הכלל ואע"ג דלא דמיא ואח"כ אלו טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לדכריש דלא אח"כ בזה הכלל משום

דלא דמיא ותני אלו כשרות להי הוא דכשרות הא דכריש בר

אין

עין משפט ונר מצוה

קפ א ב מיי פ"ה מהל' שחיטה הל"ח והל"י סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מו סעי' טו:

קפא ג מיי פ"ג מהל' שחיטה הל"י"ו סמג שם ונכרז אלפס פסק שני דמחלימין דף כסא^א:. **קפב** ד ה מיי שם הל"י"ו טוש"ע יו"ד סי' כד סעי' יח ונכרז אלפס שם^א:. **קפג** ו מיי פ"ח מהל' שחיטה הלכה כו ונפ"י הלכה יבן סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מד ס"ב:

קפד ז מיי פ"ג מהל' שחיטה הלכה כג סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לד סעי' ב:

קפה ח מיי שם הלכה כד טוש"ע שם סעי' ז:

קפז ט מיי שם הלכה כג טוש"ע שם סעי' ב:

קפז י מיי פ"ח מהל' שחיטה הלכה ד סמג שם טוש"ע יו"ד סי' ל סעי' ב:

קפח כ מיי שם הל"ה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מ סעי' ב:

קפח ל מיי פ"ט מהל' שחיטה הל"א סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מד ס"ה:

קצ מ מיי פ"ח מהל' שחיטה הל' סא סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מא

קצא נ מיי שם פ"ו הל"א סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מח סעי' ז:

קצב ס מיי שם הל"ב סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מג סעי' א:

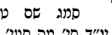
קצג ע מיי שם פ"ח הל' כה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מד סעי' א:

קצד פ מיי פ"ח מהל' שחיטה הל' כג סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נא ס"א:

קצה צ מיי שם הל' כה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מה סעי' א:

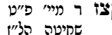
קצז ק מיי פ"ח מהל' שחיטה הל' ט סמג שם טוש"ע יו"ד סי' לו סעי' ד:

קצז ר מיי פ"ט מהל' שחיטה הל"ז סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נט ס"א:

לעזי רש"י

אישפלדו"ן. עצם השכם. מדרי"ן. רחם.

שיטה מקובצת

א צריך להאדים מי עד ושת והוי במשהו הס"ד: **ב** בגידא דנשיא בחץ או במקל: **ג** החץ כנסו ויוצא יורד למטה: **ד** ונראה דכפא דידא דהכא היינו מסוף כפא: